

na kateri strani da je krivica. — Umrli je grof Pejačević, nadzornik c. kr. konjikov in je imel svoje dni veliko veljave, tudi v ogerskih deželah, ker je večji del prebival v Budapešti.

Vunanje države. Nova postava, ki so jo skovali framasoni v drž. zboru v Rimu o pobožnih zavodih, jemlje kat. župnikom vse pravice do njih. Zastopi se lahko, da sv. Oče Leon XIII. ugovarjajo zoper njo, toda ni upanja, da se postava zavrže, kajti Crispi hoče denar, ki leži v teh zavodih in tega ne dobi, dokler jih ima duhovščina na skrbi; zato mu je treba take postave! — Velika stranka v Italiji dela na to, da se razruši zveza Avstrije, Nemčije in Italije, to pa najbolj za voljo tega, da bi Avstriji potem iztrgali dežele, ki so več ali manj še laške, torej „ne rešene“. — Kolere še na Španjskem ni konec, vendar pa se ne širi doslej naprej in je torej upanje, da je ne dobimo še drugod. — V novem času se kaže francoska republika prijazno do slovanskih ljudstev, posebno pa še do Rusije. Mogoče je torej, da je zveza med francosko in rusko državo že gotova, da-si človek to le težko verjame. — Angleška vlada je prav vesela pogodbe svoje z Nemčijo, kajti za mali otok helgolandski dobila je velike pokrajine v Afriki in zato se misli, da je dala Nemcem še tudi kacic obljub za čas kake vojske med francosko republiko in nemškim cesarstvom. To je tudi prav verjetno. — Knez Bismarck trdi, da bi on ne bil take pogodbe sklenil z Anglijo in vidi se tedaj, da bi kaj rad izpodrinil sedanjega kancelarja, generala Caprivija. To mu pa ne steče še tako hitro, kajti nemški cesar Viljem II. pozna v generalu moža, na katerega se lahko zanese vselej, pozna pa tudi Bismarcka. — Ruski carjevič, Konstantin se zaroči letos jeseni z grško princesinjo Marijo. — Sopot se zatrjuje, da ruski car namerava nekaj na jugu, gledé Bolgarije in pravi se, da pride v tem gotovo do vojske med Rusijo in Avstrijo. Sedaj še pač to ni tako gotovo, da bi človek prisegel, da bode. — Stambulov, prvi minister v Bolgariji, dela na to, da se razglasi Bolgarija za neodvisno deželo, doslej pa še ji je turški sultan „gospod“, vsaj v nekaterih rečeh. — Turška vlada ne stori ničesar zoper roparje, ki rogovolijo po Macedoniji ter jemljejo ljudem siloma, kar jim koli pride pod roke. Roparji pa so mahomedanci, torej turški in to nam razjasnjuje, zakaj da ne stori sultan ničesar zoper nje. — V Afriki je sedaj huda vročina in je zato na vseh krajih mir, tudi v Abesiniji. — V Tunisu, ki je pod francosko republiko, so sedaj veseli, ker jim ne bode treba colnine plačevati za blago, ki ga pošljejo v francoska mesta. — Združene države na severu Amerike obsegajo sedaj 44 držav in bode tako k malu ves sever le ena, velika država. Bode tudi prav tako!

Za poduk in kratek čas.

Blažek in njegovi trije krajecarji.

(Pripovedka od sv. Ane v Slov. gor.)

(Dalje.)

Prvi ukaz je bil: pobrati proso s precej obširne njive, ker ni bilo dobro seme vsejano. Se ve, da posli in vsa okolica je premišljevala, kako to rešiti. Naš Blažek imel je tudi mnogo skrbi radi tega; zamišljen hodi sem in tje. V tem najde v nekem skrivnem kotičku steklenico napolnjeno s tekočino z napisom: „Zdravilo za hrome“. Blažek z veseljem sprejme najdeni zaklad, misleč, to mi zna na vsak način koristiti. Med tem, ko Blažek steklenico ogleduje, priletita dva goloba in se zraven njega vsedeta. Blažek hitro opazi, da sta hroma na nožicah ter si s težavo hrano iščeta; takoj tje priskoči in namaže jima z ono tekočino iz najdene steklenice nožice. V tem pa ona že zdrava poskočita ter se zahvalita Blažeku za to ljubav, in ako ju kedaj potrebuje, naj ju le brez skrbi pokliče, ker hočeta njemu pomagati. Takoj pa, ko goloba odletita in sta se začela v bližnjem gozdu glasiti, prišanta pred Blažekove oči hroma miška. Miške se tudi Blažek usmili, akoravno ni velik prijatelj miši, vendar ji vlije v ranjeno nogico krepčalne tekočine, in miška veselo poskoči ter se zahvali Blažeku za pomoč, zatrjuje, da ako jo kedaj potrebuje pri kaki priliki, pokliče naj jo in rada bo pomagala. Miška se skrije v luknjico in glej, tu proti Blažekovim nogam se komaj premiče na pol pohabljen bučelica, njo pomaga. Ozdravljena bučelica iz hvaležnosti Blažeku pravi: „Ako me kedaj potrebuješ, le urno me pokliči, bodem ti pomagala“. In fr, fr, vzletela je veselo na bližnjo rožico si strdi nabirat. Blažek se zopet zamisli na moč zdravila: kar nenadoma prišanta ubogi — hromi medved ter ga z milim očesom pogleda, kakor bi reči hotel: glej, Blažek, veliko trpim in s silo se vlačim po svetu, da si poiščem vsaj potrebnega živeža. Blažek se tudi orjaškega medveda vsmili, akoravno je imel velik strah pred tem kosmatincem; vendar mu v rano vlije zadnji ostanek čudovite tekočine. Medved se prav ljubko Blažeku zahvali za ozdravljenje, skoraj proseč ga, ako kedaj potrebuje njegove pomoči, naj ga pokliče in takoj je pripravljen pomagati. Veselo zdrči medved v bližnji gozd in Blažek hiti domu.

Doma sliši, da še se ni nihče oglasil, ki bi bil tako premeten, da bi pobral proso na njivi. Ponudi se Blažek, misleč, da lepa mlada kneginja bi mu vgajala. Poda se na omenjeno njivo, in tamkaj ves žalosten hodi premišljujoč, kako bi se ta stvar izpeljala. Takoj mu šine misel v glavo: „Oh da bi imel tukaj moja dva goloba, morda bi mi najbolj svetovala!“ A kakor bi trenil, priletelo je vse belo golobov; in

ni minola ura, bilo je proso že v vrečah in prvi ukaz izpolnjen.

Vesel hiti Blažek knezu pripovedovat, da je proso pobrano. Knez se čudi nad spretnostjo Blažekovo; vendar hčere mu še ne da v zakon in ona se ga tudi ni veselila. Knezov drugi ukaz je bil: izmlatiti vso njegovo pšenico v jednej uri. Ta ukaz je zopet Blažeku glavo belil: „Oh da bi sedaj imel mojo miško, ona bi mi gotovo pomagala“. A kakor bi trenil, je bilo vse sivo miši, in so poprej, kakor v jednej uri, vso pšenico izluščile, ter jo na kup znosile. Zopet vesel hiti Blažek h knezu in pripoveduje, da je pšenico že izmlatil. „Hčere še ne dobiš“, pravi knez, „ako mi ne narediš k mojej vili iz voska cesto, po kateri se bodem za naprej sprehajal in se veselil“. Blažek je zdihoval in hodil po vrtu sem in tje, premišljujoč: „Oh, da bi sedaj imel tukaj bučelico svojo, ona bi mi gotovo pomagala“. Ni prav še izgovoril, pribrenčalo že je vse polno bučelic, da so skoraj solnce zakrivale in so nanosile toliko voska ter so poprej, kakor je ura minola, imele cesto gotovo za sprehajališče knezovo.

(Konec prih.)

Smešnica 28. „Priatelj“, vpraša dijak tovariša, „priatelj, ali bi mi hotel za teden dni pripomoči s 5 goldinarji?“ „Poznam“, odgovori ta, „oj poznam te, kakor sam sebe, toda denarja ti ne morem dati“. „Zakaj torej ne?“ — „Poznam pač sebe predobro“.

Razne stvari.

(Obiskovanje.) Premil. knezoškof Mihael so se odpeljali dnes na Ptuj, ter bodo ondi gost mil. prošta Mat. Modrinjaka. Brez dvoma obiščejo pa še tudi drugo gospôdo v mestu.

(Šolski sklep.) Naučno ministerstvo je določilo, da se sklenó vse c. kr. srednje šole letos ne dne 15., ampak že v soboto, dne 12. julija.

(Železnica.) Okr. zastop v Konjicah je sklenil, da odkupi zemljo, kar je je treba novi železnici iz Poličan v Konjice na lastne stroške in prevzame tudi poroštvo za obresti 110.000 fl.

(Vpisovanje.) Na c. kr. gimnaziji v Mariboru se vsprejmejo učenci že v soboto dne 12. julija naprej od 9. ure dopoldne. Da velja to tudi za slov. oddelek 1. razreda, na to ni treba, da še opomenimo slov. stariše posebej.

(Kresovi.) Na večer pred godom sv. Cirila in Metoda je gorelo obilo kresov po Slovenskem, posebno po hribih Savinjske, Šaleške in Mislinjske doline. Lepo število jih je bilo tudi po slov. goricah.

(Šulverein.) V nedeljo je priredila podružnica nemškega šulvereina v Mariboru „v ljudskem vrtu“ ljudsko veselico, toda kakor se

sliši, v kaso šulvereina ne bode vsled nje veliko „groša“. „General šribar“ šulvereina, dr. Wolfhardt, držal se je zato precej kislo, ko se je drugo jutro vračal na Dunaj.

(„Roža v trnji.“) Da je dr. Neckermann dobil večino glasov pri volitvi mest in trgov za dež. zbor, to je g. krčmarico „h kroni“, v Žaleci tako razvnelo, da mu je prec svoje veselje brzojavila v Celje. „D. W.“ jo imenuje zato pa „edino rožo v trnji“ in mi? — Nič ji ne želimo „krone iz trnja“.

(Otroški vrt.) Mestni zastop v Mariboru je sklenil, da odpre mesto k malu otroški vrt in vzprejemlje va-nj otroke brez plačila. Otroci smejo biti pa le nemški, vendar je pri tem eno, kar je hvale vredno, to, da mesto ne išče za svoj otroški vrt pomoči pri — nemškem šulvereinu. Čudno pa je, da je bilo sploh mogoče pri tej reči tudi le govoriti o šulvereinu.

(Utrinek.) V ogerski vasi Tót-Aravacz je bila huda suša in ljudem je manjkalo že po polnem vode. V tem pa je uno noč padel svetel utrinek z neba in tik pred cerkvo udril v zemljo. Iz luknje pa priteče k malu mogočen izvirek in ljudje imajo sedaj dobre in dovolje pitne vode.

(Cerkev na železnici.) V Tiflisu na Ruskem so naredili železnični vagon, na katerem je cerkev, ki vzprejme 70 pobožnikov. Cerkev ima ličen oltar in tudi 3 zvonove. Pravi se, da bodo v Rusiji več tacih cerkev napravili, posebno za čas vojske.

(Ponarejen denar.) Po okraji Marenberškem nahaja se več ponarejenih srebrnih goldinarjev in dvajsetic. Goldinarji se prepoznajo težko, dvajsetice pa se v prvem hipu izpoznajo, da so iz — svinca.

(Mašniško posvečenje.) Letos delijo mil. knezoškof Mihael sv. mašniške rede v dneh 21., 23. in 25. julija. Dobijo pa jih ti-le gg. bogoslovci a) iz IV. leta: France Brglez st. iz Št. Jurija na juž. žel; France Brglez ml. iz Ponikve; France Bratkovič iz Kapele pri Radgoni; France Kakuška iz Helčic na Českem; Ant. Kolar iz Št. Jarneja pri Konjicah; Friderik Kukovič iz Celja; France Mandeliček iz Skočica na Českem; Anton Mojžišek iz Ornotina na Moravskem; Jože Plepelec iz Središča; Jože Potovšek iz Sv. Marjete pri Rimskih toplicah; Jože Sigel iz sv. Križa pri Slatini; Jak. Tajek iz Stepanoviča na Českem; Janez Toman iz Planic na Českem; Robert Vaclavik iz Vodnjan na Českem; Karl Wenig iz Kladova na Českem in Anton Zavadil iz Lavkova na Moravskem. — b) iz III. leta: Jože Ozmec iz Središča; L. Skuhersky iz Opočne na Českem; M. Štrakelj iz sv. Križa pri Ljutomeru in Martin Žekar iz Žusma.

(Za družbo vednega češčenja) so podarile naslednje župnije: Podsreda 15 fl.,